

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וַתַּמְדּוּ שְׂנֵי הָאֲנָשִׁים
אֶשֶׁר לָקָם הָרִיב לִפְנֵי ה'
לִפְנֵי הַבְּרִיתִים וְהַסְּמִיטִים
אֶשֶׁר יָדְיוֹ בְּיָמֵי הָהֵם:
בְּדִרְסֵי יוֹ י

2. לֹא יִקָּם עַד אַחֵר
בְּאִשׁוֹ כִּלְכַּל עוֹלָם וְלִכְלַכַּ
הָקָוָה בְּכָל דָּטָא אֶשֶׁר
יִקָּם עַל יָד שְׁנֵי עוֹרִים
אוֹ עַל יָד שְׁלֹשָׁה עוֹרִים
יִקָּם דְּבָרֵי שְׁנֵי יוֹדִים
3. כֵּל בְּכֹדֶת בַּת מֶלֶךְ
בִּימָה מִמְשִׁבּוֹת צֹלָח
לְבֹשֶׁת הַחַיִּים מִהַר יוֹדִים
4. לֹא תִשְׁעַל עוֹלָם
בְּמִשְׁכָּל לֹא תִשָּׂא מִן הַר
וְלֹא תִחַדּוּר מִן הַגּוֹל
בְּצֶדֶק צְמִיחָתָהּ:
יִקָּרֵא שֵׁן טוֹ

הגהות הב"ח

(א) נב' לדיט יסיה יסיה רב
עולא: (ב) רש"י דיה ועל
וכי' דאוקימנא. נ"ב לעיל
נדף כי ריש ע"ב:

גליון הש"ס

גם' לביטוי בתיטרה.
עין נדרים דף סב:

הנהגות הגר"א

[א] במשנה השטעה.
נחמק (דקאי גם על
שגגתה עם זרין העדות.
וצירוש' הגירס' ולוטה):

מוסף רש"י

שְׁבִיעַת הַעֲדוּת. שְׁמִירָה
הַכְּמוֹס עָלֶיהָ קִרְנֵן שְׁטוּפָה.
שֶׁמֶלֶךְ (וְיִקְרָא) וְהַשְׁמָעָה
קוֹל אֱלֹהִים (וְיִסְמָח עַד). הַיּוֹר
דָּן אֶת חֲבִירָד לִכְפָּה
זָכוֹת. עַל כֵּן שֶׁהַשְׁמָעָה
עָלֶיהָ שְׁמִירָה לְטוֹבוֹת
עַד אֲחֵרֵי נִצְרִירֵי אֲשֵׁרֵי
כֵן, שֶׁאֵם אִמֶּה דָן כֵּן יִדְּוֹ
אֲחֵרֵי כֵּן הַשְׁמָעָה לְזוֹת כְּמוֹ
שֶׁמֶלֶךְ שֶׁפָּקַד מִפְּנֵי
(מֵאֲבוֹת פֶּאֶר מִדֹּר. וְעַ"ז שֶׁבַח
קִדְּוָה. עַם שֶׁאֲחֵר בְּחִירוֹת
כִּי. עֲמִיתָן. עַם אֲחֵר (וְעַ"ז
בִּרְמ' עַ"ז).

שבועת העדות פרק רביעי שבועות

שבועות העדות נוהגת באנשים ולא בנשים. דלמאי (ויקרא ה') והוא עד בראי להעיד דבר הכתוב ואשה פסולה לעדות בדיליף בפירוקן מועמדו שני האנשים: קדושים. פסולין לעדות. בשהדרין (דף סז:) ילפינן לה והי מינה חסם מפרש: ולא

שבועת העדות

עד חמס: **כלל בראיון לספר**
בנמרה (נא) מפרש למעטיו מאי: **כפני**
ולא וכלל כפני כ"ד אם מפי
עצמו שבע שאלר שבע שאלר
יודע לך עדות: **ומפי אחרים**. כגון
שמעוני אני עליכם שמעוני
ותפדעוני ואמרו לן אנו יודעים
לך עדות ולא וכלל שבע
ממיהם אינן חייבים עד שיכפרו
לן כ"ד דלמי (ויקרא ה) אם
לא יגיד וגו' במקום שאלר היה
מגיד היה מועיל וקרא במשפט
ממפי אחרים כחיב לכל ממפי
עצמו ילף ר' מאיר ג"ג כדמפרש
בנמרה (נא) ואפי' חוץ ל"ד: **חייבין**.
קרבן עולה ויורד: **על דון הכסופה**.
שכיר לא נאמר לא ועולם: **ועל**
שנגנבה עם דון העדות. שמדיים
הם על יודעים לך עדות לכל שנגנב
הם על קרבן כסא שנגנב שנינו
לשעבר דלוקהמנא (כ) בלומר ידע אנו

כתב ואשר להם חסד
דינין משתעי נאמר
שני מה להלן בעדים
איך ועמדו שני האומרים
מדרב אתה אומר ב
בבעלי דינין אמרת ו
שלשה אין באין לדון
כאן שני ונאמר להלן
אף כאן בעדים מאי
תימא כתובע ותבע
כאן שני ונאמר להלן
אף כאן בעדים תני
האנשים בעדים הכותב
בעדים או אינו אלא
אנשים באין לדון נשיית
נפשך לומר נאמר כאן
מה להלן בעדים אף
נפשך לומר וכי תימא
משום יכל כבודה בה
כאן שני ונאמר להלן
אף כאן בעדים ת"ר
'מצוה לבועלי דינין שי
שמעתי^א שאם רצו
מושיבין איזהו אסור^ב
ואחד יושב אחד מדרב
לו קצר דבריק ת"ר^ג
שלא יהא אחד יושב ו
כל צרכו ואחד אומר לו
תשפוט עמינת^ד הוי
זכות תני רב יוסף מ
^העים שאתק בתורה
עילאי הוה ליה דינא
בתורה ובמצות אמר ל

٧

שבועות העדות. מנהיג מ"י. חימה אחרי ניר קרא דעב
פסול לעדות צ"י. החובל (צ"ק דף פ"ה). מלך יומא צבות
על צנים חפוק ליה משום דגמרינן לה לה מאשה:
שלשה אין באין דין. אכל אי בעדים איירי אחי שפיר דלורחא

שבועת העדות נוהגת באנשים ולא טפי אבל הבאים, לדן כל בעלי דינין

רגילין לנצח: כל כבודו בת מלך
פניה. וא"ת: שמא נמי לאירי
בעדים מנא ליה למעוטי נשים דלמא
הא דנקט קורא לנשים משום דכל
כבודה בת מלך וס' לומר דגני עדס
ע"כ צריכין לנצח דאין עד מפי עד
כשר אצל לדין יכולה למסור טעמיה
צד אחר: מצוה בבבלי דיין
שעמרה. ואפי' ר' יהודה מודה בגמר
דין לא צריכין למאן שימרו
דלאמרי. בגמרא וקשה דצרכי כתר
למועד קטן (דף כה. וספ.) משמע

דועמוד לא משמע עמידה דנפקא לן קריעה מעמוד מרקס לחיוב ויקרע וספרין אלף מעמה ועמוד ואומר ויהי והתחיל לך עמוד וכן יצא ומשי התם לא כתב ויעמוד ואומר הכא תמיז וקס ויקרע וי"ל דועמד שאין מעשה לחזרו בו הכא משמע ודאי עמידה אלל ועמד שיש מעשה לאחזרו כי התם ועמד ואומר לא משמע עמידה כמו (כסות דף כב.) עמידה וקריעה עמידה ושאלת (ג"כ דף קלט.) ועמד וכתב לו נקסיו לאחר (שם דף קלט.) והא דלמחר לא כתב עמודי בס"פ מצות חליצה (יבמות דף קו. וסו) דמשמע דבעינן חליצה מעמוד לא משום דכתיב ועמד ואומר כפי' ועוד דל"כ הו"א עיבודא דכתיב דפרשה ככה דככה עיבודא הוא אלף אלא לה לעמוד משום דמחזה דבעינן דינין לעמוד דלמחר הכא והיא אומר לה לעמוד ולטעון וא' שמה לחלוק משום דחליצה הו"א במזבז (דיו):

שאם צו ב"ד אלושים ב'ו' והסא
דסנהדרין פרק כהן גדול
(דף יט.) דלמך ליה ששעון בן שש
ינאי עמוד על רגלך ויעידו כך אחי
ללא כך יהודה ולדידה בשעת גמ
דין הוה ולא יבשעת קבלת עדות
שכוח מחלט דין: **למאי** ש"ח ז'
ב'ו' המ"ל להפסוק בזמניה כדאמר'
פרק כל כתיב הקודש (שם דף קט.)
מימי לי דכי אחי לורבא מרבנן קמי
לדינא לא מגנינא רישא אחי סדיא עד
דמכאבז בזמניה:

הַיּוֹשִׁיב אֶת שְׁנֵיהֶם
וְלֹא יִהְיֶה אֶחָד עוֹמֵד
כִּי כִּזְכוּ וְאֶחָד אוֹמֵר
בְּצֶדֶק תִּשְׁפּוּשׁ עַמִּיתְךָ
אֶחָד עוֹמֵד 'אֶחָד מִבְּרִיךְ דְּרַ"א בְּצֶדֶק
יִן אֶת חֲבִירָךְ לִכְפֹּ

לְמִישְׁרֵי יְיָ תַּחֲרִיחַ. כְּשֶׁלֹּא
שָׁנִי דִּינִים בָּתָּא אֲחֵת
דְּלֹאס בָּא דִּין אֲחֵת תַּחֲלֵה לְרִיךְ
לְהַקְדִּימוּ כְּדִלְמָרְיִין בְּסִנְהֶדְרִין (ד' ת.)
קִקְטֵן כְּגֹדֹל תַּשְׁמִעֵן אִי נִמְי
עֲשֵׂה דְכַבּוֹד הַמּוֹרֶה עֵדִיק כְּדִלְמָרְיִין
פִּרְק בְּתַרְא דְּכֻזּוֹת (דף ק:.)
אִי

מבואות השדה לרונן (6) יפה רב עולא בריה דרב
מיה דרב נתמן שלח ליה רב יוסף עולא חברינו עמית
אי שלח לי לחנופי ליה הדר אמר "למישראל בתיגריה
אי"

 $\frac{1}{2}$

עין משפט
גד מצודה

א א מ"י ס"י מהל' שטערט הל' א פתג לאוין רמא:
ב ב מ"י שס פ"ט הל' ג פתג שס:

ג ג מ"י פ"א שס ה"י יב:
ד ד מ"י שס ה"י יב:
ה ה מ"י שס ה"י יב
[ופ"י מה"י שגגות
ה"י]:

ו ר מ'י ס'י מ'הל' ע'דו
ה'ל' ג ד ע'יון צ'כ'מ ס'מ
ל'און ק'ד ו'ש' ס'ח'מ ס'י
ז ס'ע'י' ד ו'ס'י' ג' ע'ע'ק א'
ח א' ח'ט מ'י' ס'כ'ר' מ'הל'
ס'ה'ד'ר'ן ה'ל' ג ס'מ' ע'ש'ן
ק'ו ט'ו'ש'ע ח'י'מ ס'י' ח'
ס'ע'י' א' ו'ס'ע'י' ז'
ח י' מ'י' ס'י' א' ס'ה'ל' א':
כ מ'י' ס'י' מ'הל' ת'ח'
ה'ל'י' ו'ס'כ'ר' מ'הל' ס'ה'ד'ר'ן
ה'ל'י' ט'ו'ש'ע י'ו'ד ס'י' ר'מ'
ס'פ'י' ה' ט'ו'ש'ע ח'י'מ ס'י'
טו ס'פ'י' א':

רבינו חננאל

[illegible]